

Méltóságos Uram!

Bocsásson meg, hogy Lipcséből
s nem Konstantinápolyból írok, de
a konstantinápolyi út bizonyára
csak nyer azsal, hogy egy eszter-
dővel későbbre halasztottam.

Most hogy minden egyéb gond-
tól szabadon a turkologianak
élhetek, gondot fordíthatok azok-
ra a tanulmányokra is, amelyek-
nek művelésére eddig nem igen
jutott időm s amelyekre Méltosá-
gos Uram már többször felhívta

a figyelememet. Bár egyelőre a mongol és mandzsu tanulmányok, amelyeket én a török nyelvörténeti kutatások sikeres művelésére elkerülhetetlennek látok, nagyon lekötik az erőmet, mindazáltal csinálhatok valami hasznosat egybeült is. Ez Méltóságos Uramat bizonyára jobban fogja érdekelni s esélyes híves útbaigazításait nagyon kérem és nagy köszönettel veszem; a készülő nagyobb munka, melyet majd Konstantinápolyban gondolok közzétesíteni és befejeztetni: „Geschichte

der türkischen Literatur in der zweiten Hälfte des XIX. Jahrhunderts.“ Horn könyve bizony sok helyen alig több a semminél. Ezzel együtt szeretném kiadni az eredeti munkák fontosabb részét, amelyeket ma nem lehet megkapni.

„Die Rätsel des CC.“ c. dolgozatomat megküldöttem Méltóságodnak. Újabb dolgozataim: „A török-mongol nyelvviszonyhoz“ (felelet Ramsledtnek; Ky K.), „Jakut hangfán“ (nagyobb terjedelmű dolgozat), „Beiträge und Bemerkungen zur türkisch-mongo-

lischen Lautgeschichte" (Egy érdekes
új hangtörvény: tatár k - ~ csuvas
j - ~ mongol č - ~ tunguz š - ; kiderül,
hogy a tunguz šaman, šam szó
= török kam 'varázsló' s ezzel meg-
van a saman szó etimológiája.)

Lipscéből pár hét múlva Ber-
linbe (s onnan Párisba) megyek; ha
jönak tartja Néhhóságod, szíves-
kedjék oda valamelyik barátok-
gusnak ajánlani.

Szíves üdvözzelkel köszöni
Néhhóságodat

Lipscé, 1914. jan. 6.
Károlyi. 2. I.

Tisztelező híve
Vémetk Gyula